

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa S. G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w O.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 marca 2013 r.,
na skutek skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 2 grudnia 2010 r., ,

**odrzuca skargę, oddala wniosek pełnomocnika powoda
o przyznanie kosztów pomocy prawnej oraz zasądza od powoda
na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu
Państwa kwotę 300 zł (trzysta zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 4 listopada 2010 r., a w pozostałej części oddalił apelację powódki S. G.

Od wyroku Sądu Okręgowego w K. powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego wyroku niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), który oznacza złożenie przez skarżącego w skardze oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia poprzez powoływanie i przedstawianie dowodów, w tym tzw. dowody niedające pewności, oraz innych środków, nieuznawanych przez kodeks za dowody, np. pisemne oświadczenia, surogaty dokumentów. Zawarte w art. 424¹ § 1 k.p.c. sformułowanie „przez wydanie” oznacza, że między wydaniem zaskarżonego orzeczenia a powstaniem szkody musi zachodzić normalny, adekwatny związek przyczynowy, o którym mowa w art. 361 § 1 k.c. Brak związku przyczynowego skutkuje niemożnością uznania, że szkoda została wyrządzona przez wydanie zaskarżonego orzeczenia i sprawia, że skarga jest niedopuszczalna. Szkoda musi zatem być spowodowana przez wydanie orzeczenia, a więc powinna zostać poniesiona później niż w dacie wydania orzeczenia. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153, z dnia 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, OSNP 2007, nr 15-16, poz. 223, z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, IC 2007, nr 12, s. 50, z dnia 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, IC 2008, nr 12, s. 52).

Skarżąca powołała się w skardze na szkodę hipotetyczną, nie realnie poniesioną na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia, lecz „projektowaną”, którą wiąże z zaniżoną - w jej ocenie - kwotą rekompensaty z tytułu przewlekłości postępowania, co nie spełnia przesłanki art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Skarga powódki jest niedopuszczalna również z tej przyczyny, że nie zawiera wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że wszystkie wymagania art. 424⁵ § 1 pkt 1-6 k.p.c. mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a zatem skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* (np. postanowienie z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl.).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym rozstrzygnięto na podstawie art. 98 w związku z art. 424¹² i art. 391 § 1 k.p.c.

Wniosek pełnomocnika powódki z urzędu oddalono, gdyż sporządzenie skargi dotkniętej brakiem elementów konstrukcyjnych nie jest udzieleniem pomocy prawnej uzasadniającym przyznanie wynagrodzenia, którym mowa w § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348) (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 sierpnia 1997 r., II CZ 88/97, OSNC 1998, nr 3, poz. 40, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123, z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41, z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSNC-ZD 2011, nr C, poz. 72 lub z dnia 2 grudnia 2011 r., III CZ 69/11, OSNC-ZD 2013, nr A, poz. 12).